

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Pauli Laymanni e Societate Iesu Jus Canonicum
Commentario Perpetuo Explicatum**

Et Uberi Non Minus Ac Varia Qvam Clara Et Solida Doctrina Illustratum

Commentarius In Librum III. Decretalium

Laymann, Paul

Dilingae, 1698

Capitulum XIII. Ad Apostolicam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62482](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62482)

seat in præjudicium conjugis ignorantis, seu non consentientis, videtur tamen valere quoad præjudicium profitentis, seu quatenus erat in potestate ipsius, vovete continentiam quoad debitum non petendum, & non transeundum ad alias nuptias post mortem conjugis, ut dixi *inc. 3. hoc tit.*

CAPITULUM XIII.

Ad Apostolicam.

PARAPHRASIS.

Cum vir & uxor per carnalem copulationem veluti una caro effecti sint, non potest unus eorum ad monasterium suscipi, nisi etiam alter continentiam voveat; imò verò Religionem ingredi debet, nisi eam aetatem habeat, ut sine periculo incontinentiæ (secundum Episcopi judicium) permaneat. Ita etiam habetur *in c. 4. hoc tit.* Vide Sanchez *l. 9. de mat. d. 35. n. 25.*

CAPITULUM XIV.

Ex parte.

PARAPHRASIS.

Episcopus Lugdunensis proposuit Innoc. III. quod mulier quædam coram duobus Abbatibus, solemnibus benedictione sub celebratione Missæ, uti fieri convenit, viduitatis velum assumpserit; postea nobilis vir comparuit, qui eam mulierem per nuntios sibi, verbis de præsentem, interposita arrha se desponsasse proposuit, mulier interrogata ab Episcopo, confessæ est, se in eum consensisse; sed quia audivit, eum leprosum esse, ab ipso recessisse. Respondit Papa, etsi videri posset matrimonium, si inter legitimas personas, verbis de præsentem, contractum sit, ijs viventibus in nullo casu dissolvi posse, ita ut ad secundas nuptias alteri liceat transire, etiamsi unus conjugum fieret hæreticus, & fideli cohabitare nollet sine con-

tumelia Creatoris, excepto, si ex divina revelatione, quæ omnem Legem superat, aliud cognoscatur, qua ratione de Sanctis quibusdam legitur, eos à conjugibus recessisse. Veruntamen cum recedendum non sit ab antecessorum Pontificum vestigijs, qui consulti responderunt, si matrimonium contractum consummatum non sit, licere alteri conjugum, altero inconsulto, Religionem profiteri, ita, ut ille ex eo tempore liber possit ad aliud transire matrimonium; idè hoc idem in casu isto servandum, non obstante, quod falsa fuerit causa lepræ, ob quam mulier ad susceptionem veli inducta fuit, cum sine tali causa, Religionis intuitu, profiteri potuisset. Porro tamen si mulier illa per solennem veli susceptionem habitum Religionis induisse videatur, si tamen dicat, se castitatis duntaxat concepisse propositum, & idè in domo privata manere velle, in hoc casu consummandum ei esse matrimonium, præterquam, si votum Religionis ingrediendæ edidisset, tunc enim compelli poterit, ut relicto sæculo Religionem ingrediatur.

SUMMARIUM.

Utrum per Lepram, Hæresin, vel Votum solvatur Matrimonium?

Notandum primò. Matrimonium contrahi potest inter absentes per nuntium, seu procuratorem. *L. Mulierem s. ff. de ritu nupt.*

Notandum secundò. Non est justa causa solvendi desponsationem verbis de præsentem factam, seu matrimonium ratum, si conjux postea intelligit, conjugem esse leprosum, docui *L. s. r. 10. p. 2. c. 4. n. 2.* at tamen sponsalia de futuro ob hanc causam solvi posse, dixi *eodem tractatu p. 1. c. 10.*

Notandum tertio. Etsi alter conjugum in hæresin incidat, & sine contumelia Creatoris fideli cohabitare nolit, non tamen solvitur inter eos matrimonium quo-

Ggg 3

ad